

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכות לכל הישועות

לזכרון נצח מורינו

ר' ישראל

דב בער

אדסר

בן ר'

עלון ש"ה

איזיקה שלמה. זיע"א

צדיק

ה צדיק האמת נקרא יוסף, על שם שמוסיף בעבודתו יתברך בכל עת, ומתחיל בכל פעם מחדש, כאילו לא התחיל עדיין בעבודתו יתברך כלל.

ה וזה עיקר השעשועים וההתפארות של השם יתברך. כי עיקר שעשועיו והתפארותו יתברך הוא על ידי חידושים דייקא, דהיינו כשעולה התפארות חדש למעלה. וגם מחמת שהצדיק הזה, יש לו כח לקרב רחוקים ממש אליו יתברך, כי בכח התגברותו להתחיל בכל פעם מחדש, כאילו מתחיל עתה לעבוד את ה', בכח הזה הוא יכול לעורר בכל פעם רחוקים ממש שיתחילו מעתה לשוב להשם יתברך.

ה ועל כן, מצדיקים כאלו, יש להשם יתברך תענוגים ושעשועים גדולים וחדשים, והתפארות נפלא בכל עת, כי בכל פעם הם עושין להשם יתברך, כביכול, לבושין חדשים ובגדי התפארות חדש, בבחינת **לבושא דלביש ביומא דא לא לביש ביומא אחרא, ולבושין דאיהו לביש בצפרא לא לביש ברמשא**. וכל זה נעשה על ידי התפארות החדש שעולה בכל פעם מזה הצדיק, על ידי שמתחדש בעצמו בעבודתו יתברך בכל פעם, ועל ידי שמקרב רחוקים לעבודתו יתברך.

ה ועל שם כל זה נקרא יוסף, בחינת **יוסף ה' לי בן אחר**, עיין פנים. ועל ידי זה הצדיק, נתגלה עיקר קדשת ארץ ישראל.

(אוצר היראה - צדיק, מ"ד)

מכתב

ה ... אל אשר נאמנותו ואהבתו החזקה אל עצם האמת, שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו אינו זקוק לדיבורים כי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל **אור הצדיק בעולם**, צועק על כך בקול גדול אדיר וחזק.

ה אשריך שזכית לכך, אשריך שנפלת בגורל הצדיק, שהוא עיקר הפלא הנורא הזה, שעושה עמנו פלאות נוראות, לתיקון נפשנו, גם עכשיו, **ביותר מבחין**, חסדי ה' מאתך לא ימוש לעולם.

(מספר א"ב הנחל ב' - מכתב קס"ט)

סיפור

ה ופעם אחת, שמעתי מאבי ז"ל, סיפור בנין בית הכנסת אשר באומן וששמע אבי מפי מוהרנ"ת ז"ל, כי בשנה הראשונה שאחר הסתלקות רבינו, זכרונו לברכה, לא נמצא יותר משישים אנשים ושבאו להשתטח על קברו הקדוש בערב ראש השנה, וגם זה המספר הרים מאד את הביטחון בלב מוהרנ"ת ז"ל, שתהיה נקבעה זאת האסיפה לדורות וכנהוג עד היום.

ה כי בתחילה, לא עלה על דעתו כלל שיתעורר גם זה המספר לנסוע לרבינו ז"ל על ראש השנה, לאחר הסתלקותו, כמו בימי חייו, ובערב ראש השנה נסכם בלב רבי יודיל רבי שמואל איזיק, זכרונו לברכה, ועוד מגדולי תלמידי רבינו זכרונו לברכה, להתפלל על זה המקום שהתפלל בו רבינו זכרונו לברכה בעצמו, בראש השנה האחרון שקודם

עץ ארז ואזוב...

ה וזה בחינת עץ ארז ואזוב ושני תולעת שמשליכין לתוך שריפת הפרה. **עץ ארז ואזוב** זה בחינת שכל עליון ושכל תחתון כי ארז גבוה מכל אילנות זה בחינת שכל עליון שהוא בחינת השגת הצדיק הגדול. כי הצדיק נקרא ארז אשר בלבנון וכי צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה. ואזוב הוא נמוך מאד זה בחינת הקטנים הנמוכים מאד שהצדיק בעוצם עמקות חכמתו הגדולה הוא מצמצם שכלו משכל עליון לשכל תחתון עד שמכניס גם בהם השגות אלקות. שזה עיקר החיים האמתיים חיים נצחיים של עולם הבא ותחיית המתים שמשם מומשיכין עיקר הטהרה מסטרא דמותא...

ה וזה בחינת שני תולעת שהוא מקשר הארז עם האזוב כמו שאמרו רבותינו ז"ל זה בחינת העזות דקדושה שעל ידי זה עיקר התורה והתפילה. כי כל אחד כפי עזותו דקדושה כן זוכה לתורה וכמו כן הוא תפילתו... וזהו בחינת שני תולעת שהוא מקשר ומחבר הארז שהם בחינת התחברות והתקשרות השכל העליון עם השכל התחתון שעל ידי זה מכניסין השגות אלקות גם בהנמוכים ביותר...

ה כי שני תולעת זה בחינת עזות דקדושה של עם קדוש ישראל הכשרים והתמימים, שהם קטנים ונבזים בעיניהם מאד בבחינת תולעת ממש בבחינת **ואנכי תולעת ולא איש**, ואף על פי כן הם עזים וחזקים בדעתם מאד מאד כנגד המתנגדים והלצנים והמלעיגים...

ה כי ה' יתברך והצדיקי אמת מחזקים אותם מאד בעזות דקדושה בבחינת **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל וכי הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפות תדוש הרים ותדום וכי**.

ה כי עיקר התחזקותינו עתה בגלות המר מכל הצדדים הוא בבחינת תולעת כמו שאמרו רבותינו ז"ל מה תולעת אין כחו אלא בפה כך ישראל אין כחם אלא בפה ועל זה עיקר סמיכתנו ותקוותינו ותוחלתינו.

ה וזה בחינת שני תולעת בחינת הדיבור פה שהוא עיקר ההתחזקות והעזות של ישראל הכשרים בחינת כחוט השני שפתותיך. כי עיקר העזות הוא בהדיבור שצריכין לידע איך להשיב בעזות דקדושה להאפיקורסים והמתנגדים והחולקים והלצנים בבחינת **ודע מה שתשיב וכי** ולבלי להתבטל בלבו ולבלי להתבייש נגדם כלל. וכמו כן זוכין לתורה ותפילה שכולם תלויים בדיבור פה. כי עיקר התורה הוא בפה כמו שכתוב: **כי חיים הם למצאיהם**, למוציאיהם בפה כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכן התפילה הוא בפה דייקא בחינת אד' שפתי תפתח. ושם בהדיבור עיקר העזות דקדושה בבחינת **ועוז נוראותיך יאמרו וכי** וכתוב וגבורתך ידברו. וזה בחינת שני תולעת בחינת **כחוט השני שפתותיך** וכנ"ל...

ה ועל כן שני תולעת בחינת עזות דקדושה מחבר ומקשר הארז עם האזוב שהוא בחינת השכל העליון עם השכל התחתון שעל ידי זה מכניסין השגות אלקות בהנמוכים וקטנים ביותר וכנ"ל. וכל זה משליכין לתוך שריפת הפרה אדומה ששורפין אותה באש שהוא בחינת לבת אש שהוא בחינת צמצום הקדוש של השכל.

(לקוטי הלכות - בשו"ב חלב ה' - כ"ד)

ה צדיק האמת נקרא יוסף, על שם שמוסיף בעבודתו יתברך בכל עת, ומתחיל בכל פעם מחדש, כאילו לא התחיל עדיין בעבודתו יתברך כלל. ה וזה עיקר השעשועים וההתפארות של השם יתברך. כי עיקר שעשועיו והתפארותו יתברך הוא על ידי חידושים דייקא, דהיינו כשעולה התפארות חדש למעלה. וגם מחמת שהצדיק הזה, יש לו כח לקרב רחוקים ממש אליו יתברך, כי בכח התגברותו להתחיל בכל פעם מחדש, כאילו מתחיל עתה לעבוד את ה', בכח הזה הוא יכול לעורר בכל פעם רחוקים ממש שיתחילו מעתה לשוב להשם יתברך. ה ועל כן, מצדיקים כאלו, יש להשם יתברך תענוגים ושעשועים גדולים וחדשים, והתפארות נפלא בכל עת, כי בכל פעם הם עושין להשם יתברך, כביכול, לבושין חדשים ובגדי התפארות חדש, בבחינת לבושא דלביש ביומא דא לא לביש ביומא אחרא, ולבושין דאיהו לביש בצפרא לא לביש ברמשא. וכל זה נעשה על ידי התפארות החדש שעולה בכל פעם מזה הצדיק, על ידי שמתחדש בעצמו בעבודתו יתברך בכל פעם, ועל ידי שמקרב רחוקים לעבודתו יתברך. ה ועל שם כל זה נקרא יוסף, בחינת יוסף ה' לי בן אחר, עיין פנים. ועל ידי זה הצדיק, נתגלה עיקר קדשת ארץ ישראל. (אוצר היראה - צדיק, מ"ד) ה ... אל אשר נאמנותו ואהבתו החזקה אל עצם האמת, שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו אינו זקוק לדיבורים כי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל אור הצדיק בעולם, צועק על כך בקול גדול אדיר וחזק. ה אשריך שזכית לכך, אשריך שנפלת בגורל הצדיק, שהוא עיקר הפלא הנורא הזה, שעושה עמנו פלאות נוראות, לתיקון נפשנו, גם עכשיו, ביותר מבחין, חסדי ה' מאתך לא ימוש לעולם. (מספר א"ב הנחל ב' - מכתב קס"ט) ה ופעם אחת, שמעתי מאבי ז"ל, סיפור בנין בית הכנסת אשר באומן וששמע אבי מפי מוהרנ"ת ז"ל, כי בשנה הראשונה שאחר הסתלקות רבינו, זכרונו לברכה, לא נמצא יותר משישים אנשים ושבאו להשתטח על קברו הקדוש בערב ראש השנה, וגם זה המספר הרים מאד את הביטחון בלב מוהרנ"ת ז"ל, שתהיה נקבעה זאת האסיפה לדורות וכנהוג עד היום. ה כי בתחילה, לא עלה על דעתו כלל שיתעורר גם זה המספר לנסוע לרבינו ז"ל על ראש השנה, לאחר הסתלקותו, כמו בימי חייו, ובערב ראש השנה נסכם בלב רבי יודיל רבי שמואל איזיק, זכרונו לברכה, ועוד מגדולי תלמידי רבינו זכרונו לברכה, להתפלל על זה המקום שהתפלל בו רבינו זכרונו לברכה בעצמו, בראש השנה האחרון שקודם

גם משם יכולין להתקרב אליו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו.

והצדיק-האמת אינו נקרא בשם צדיק כי אם כשיש לו זה הכח, שיוכל להחיות ולהרים את אלו שנפלו מאד מאד, לחזקם ולאמצם, לעוררם ולהקיצם, ולגלות להם כי עדיין ה' אתם ועמם ואצלם וקרוב להם, כי מלא כל הארץ כבודו.

וכן להפך, צריך הצדיק להראות לאלו שהם במדרגה גדולה, שעדיין אינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, בחינת: מה חמית מה פשפשת?

(לקוטי עצות - התחזקות, כ"ט)

תפילה

● טוב ומטיב, מלא רחמים, החיינו נא, השיבנו נא, סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. עוררני נא, הקיצני נא, אתה ה' חנני והקימוני, הקם על סלע רגלי כונן אשורי. אמצני וחזקני נא ביראתך ובעבודתך, אל תטשני ואל תעזבני אלקי ישעי.

● אמץ וחזק רפיון ידי, באופן שאזכה לשוב אליך באמת, חיש קל מהרה, ואבטח בה' ולא אמעד לעולם, ולא אפיל בדעתי משום דבר שבעולם, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת ייה, ה' ויהי לי לישועה. אבטח בשם ה' ואשען באלקי כי לא תעזוב אותי לעולם.

● ונזכה להשיג בשלמות, השגת דרי מטה, שהוא השגת מלא כל הארץ כבודו. ונזכה להרגיש בכל-ענת ורגע אלקותך עלינו, ונדע ונאמין באמת, כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שכתוב: אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא.

● ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: שויתי ה' לנגדי תמיד. ונדע ונכיר ונרגיש, בכל-ענת, יראתך ואימתך עלינו, שנזכה לדעת באמת ובאמונה שלימה, אשר אתה עומד עלינו בכל-ענת ורגע, ומפניך לא אסתיר. ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואזכה להתירא ולפחד תמיד מפני פחד ה' ומהדר גאונו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, בדבקות גדול כרצונך הטוב.

● ותזכנו ותעזרנו, שיהיה נכלל אצלנו שני ההשגות יחד, השגת דרי מטה עם השגת דרי מעלה, אשר הם שואלים איה מקום כבודו. ונזכה לדעת באמת כי לית מחשבה תפיסה בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא נדע כי לגדלתך אין חקר. (לקוטי תפילות ב', ז')

מידות

❖ אין משיח בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף.
❖ המשיחא בתו לתלמיד-חכם, והמהנהו מנכסיו, והעושה פרקמטיא לתלמיד-חכם, זוכה לתחית המתים.

❖ מרוח פיו של השקרו נעשה יצר-הרע, וכשיבוא משיח אזי לא יהיה שקר, בשביל זה לא יהיה יצר-הרע בעולם.

❖ מי שהוא איש אמת, הוא יכול להכיר באחר, אם אחר דובר אמת אם לאו.

❖ השקר - לא יסכימו עליו רבים.
❖ הקדוש-ברוך-הוא שונא לזה האיש, המדבר אחד בפה ואחד בלב.

❖ עשיר מכחש - אין הדעת סובלו, וגם הוא נבזה בעיני עצמו.

(ספר המידות - אמונה, חלק א')

הסתלקותו ושינוקרא בשם האמבאר, כמובא בספר חיי מוהר"ן, סימן רכא.

● אבל מוהר"ן ז"ל נתעקש, ועמד כנגדם בטענתו, ששמע מפי רבינו זכרוננו לברכה, שאמר פעם אחת אליו ולחברו רבי

נפתלי ז"ל: אני רוצה שתהיו מעורבים עם העולם.

ורצה מחמת זה שיתפללו כל הציבור בבית הכנסת שומרים לבוקר, שהוא נבנה אז בסמוך על ידי איש אחד, שרצה וחסק שאנשי שלומנו יתפללו שם, וגם כל אנשי הציבור התמידי שבזה בית הכנסת הסכימו על זה וכי

המחלוקת שהיתה בחיי רבינו זכרוננו לברכה, נשקט ונשתקט אחד פטירת רבינו זכרוננו לברכה, מלב רבם ככלם של אנשי העיר, ונתמהמה זה השקט עד תחילת שנת תקצ"ה, שעמד מי שעמד, כאשר נספר לקמן. ועד זאת השנה, היו רגילים אנשי העיר, לבקש אורחים מאנשי שלומנו, לסעוד אצלם בסעדת ראש השנה.

● אבל, מחמת ששאר תלמידי רבינו זכרוננו לברכה, עמדו בזה כנגד מוהר"ן ז"ל, נסכם הדבר להתפלל בהאמבאר הנ"ל ושהתפלל בו רבינו זכרוננו לברכה כנ"ל. ולפנות ערב כשנתאספו לתפילת המנחה, נתעורר לאין ערוך תבערת לב מוהר"ן ז"ל בצער ויסורים, על עברם על דברי רבינו זכרוננו לברכה, להיות מעורב עם שאר נפשות ישראל כנ"ל, עד שחזר ונתלבש במלבוש העליון, לילך אל החוץ ולבוא לבית המדרש הנ"ל, לבלי להתפלל כלל עם תלמידי רבינו זכרוננו לברכה.

● ורבי נפתלי, בראות כן ממוהר"ן ז"ל, נתעורר גם כן לילך אל הבית המדרש הנ"ל, ועד שנתעוררו גם שאר התלמידים לילך אל הבית המדרש הנ"ל.

● ואנשי הבית המדרש הנ"ל קבלו אותם ברוב כבוד, והתפללו עמם יחד עד עשרה שנים.

(כרכבי אור - שיחות וספורים, ג"ד)

חיי מוהר"ן

● שמעתי בשמו, שאמר: מתי יש לי התבודדות?

● ואמר, שבשעה שכל העולם עומדים סביביו, והוא יושב בתוכם, אז יש לו התבודדות.

● כי הוא יכול לצעוק בקול דממה דקה, וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו.

● וגם, אנכי שמעתי מפיו הקדוש בעצמו, שיש לו קול דממה דקה, שיכול לעמוד בין העם והמון אנשים ויצעק בקול דממה דקה מסוף העולם ועד סופו, וכל האנשים סביביו לא ישמעו כלל.

● וכן, לענין רקודין, אמר שכשהוא יושב בין העולם הוא יכול לרקוד רקוד נפלא מאד; וגם פעם אחת, שמעתי בעצמי שאמר: בשעה שיושב בין העולם, אני דומה כמי שכל העולם עומדים סביבו, והוא מרקד מאד, ובתוך כך באו כלי זמר של חתנה.

● אחר-כך, באיזה זמן, דבר עמנו וגלה גם לנו קצת ענין זה, שנוכל לעמוד בין אנשים, ולצעוק בקול דממה דקה וכו', כמבואר במקום אחר.

(חיי מוהר"ן - גדולת נוראות השגתו, רמ"א)

עצות

● אסור לאדם לייאש את עצמו, חס ושלום. ואפילו אם נפל למקום שנפל, חס ושלום, ומנח בשאול-תחתיות ממש, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן אל יתייאש עצמו מה' יתברך, בשום אופן בעולם, כי

ניתן להפקיד בכל סניפי הדואר חשבון 89-2255-7